

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ, МОЛОДІ ТА СПОРТУ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ
М.П. ДРАГОМАНОВА
ІНСТИТУТ УКРАЇНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ**

**Програма
вступного фахового випробування
з дисциплін редакторського циклу
(основи видавничої справи та редагування,
історія видавничої справи та редагування,
технічне редагування, типологія помилок,
коректура, макетування і верстка)**

**при вступі на навчання
для здобуття освітньо-кваліфікаційного рівня «Бакалавр»
на базі здобутого освітньо-кваліфікаційного рівня «Молодший спеціаліст»**

**напрямок підготовки 0203 «Журналістика»
спеціальність 6.030203 «Видавнича справа та редагування»**

Київ – 2011

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Програма вступного іспиту з редагування за освітньо-кваліфікаційним рівнем «Спеціаліст» на базі освітньо-кваліфікаційного рівня «Молодший спеціаліст» (спеціальність «Видавнича справа і редагування») охоплює теоретичний матеріал з дисциплін редакторського циклу, а саме: основ видавничої справи та редагування, історії видавничої справи та редагування, технічного редагування, типології помилок, коректури, макетування і верстки.

Програмою також передбачено перевірити уміння і навички студентів застосовувати теоретичні знання у практичній роботі - видавничо-редакторській підготовці видань різних видів.

Зміст програми з літературного редагування

1. Посадові обов'язки редактора.
2. Визначення понять «редактор», «редагувати», «редагування», «видання», «видавництво».
3. Рукопис. Вимоги до подання рукопису до видавництва
4. Мета і завдання редагування.
5. Методи редагування.
6. Автор рукопису. Групи авторів за типом повідомлення, за майстерністю подання інформації, за обсягом тезаурусів, за переслідуваною метою, за ступенем самостійності готування текстів та за досвідом роботи.
7. Етапи роботи редактора над авторським оригіналом
8. Реципієнт. Групи реципієнтів за рівнем семантичної складності їх тезаурусів, за довільністю і мотивами сприймання, за можливістю сприймання текстів різної семантичної складності, за рівнем знань структури повідомлень, за професійним рівнем.
9. Види редагування.

10. Межі усунення помилок.
11. Межі втручання редактора в авторський оригінал.
12. Лінгвістичні норми редагування.
13. Сучасні орфографічні норми української мови і важливість їх дотримання під час редагування рукопису.
14. Сучасні лексичні норми української мови і важливість їх дотримання під час редагування рукопису.
15. Сучасні стилістичні норми української мови і важливість їх дотримання під час редагування рукопису.
16. Важливість дотримання психолінгвістичних норм у роботі редактора над авторським текстом.
17. Важливість дотримання етичних норм у роботі редактора над авторським текстом.
18. Визначення методів редагування. Формалізовані і неформалізовані методи редагування.
19. Важливість дотримання юридичних норм у роботі редактора над авторським текстом.
20. Класифікація методів виправлення. Метод заміни і метод вставлення.
21. Важливість дотримання Класифікація методів виправлення. Метод перероблення. Особливості його застосування.
22. Класифікація методів виправлення. Метод переставлення і метод вставлення.
23. Класифікація методів виправлення. Кон'юнктурне виправлення.
24. Класифікація методів виправлення. Метод опрацювання. Особливості його застосування.
25. Класифікація методів виправлення. Метод скорочення. Особливості його застосування.
26. Композиція рукопису. Види композиції.
27. Характеристика композиції підручника.

28. Поняття факту в редакторській практиці. Основні вимоги у роботі з фактами.
29. Причини виникнення фактичних помилок
30. Перевірка фактичного матеріалу авторського тексту., які ставляться до редактора у роботі з цифрами і цитатами.
31. Логічні основи редагування текстів. Закони логіки і їх значення у роботі редактора над авторським оригіналом.
32. Причини виникнення логічних помилок.
33. Редакторська підготовка видань. Особливості редагування наукової літератури.
34. Редакторська підготовка видань. Особливості редагування підручників.
35. Редакторська підготовка видань. Особливості редагування текстів художньої літератури.
36. Редакторська підготовка видань. Особливості редагування текстів для дошкільнят і молодших школярів.
37. Редакторська підготовка видань. Особливості редагування довідкових текстів.
38. Редакторська підготовка видань. Особливості редагування газет і журналів.
39. Особливості верстання суцільних прозових текстів.
40. Особливості верстання віршованих текстів.
41. Особливості верстання драматичних текстів.
42. Коректура як навчальна дисципліна. Зв'язок коректури з іншими навчальними дисциплінами.
43. Посадові обов'язки коректора.
44. Зв'язок коректури з іншими навчальними дисциплінами редакторсько-видавничого циклу.
45. Необхідність коректурного прочитання рукопису.
46. Умови ефективної коректури.

47. Коректурне виправлення. Види коректурного виправлення.
48. Коректурні знаки видалення і особливості їх застосування.
49. Коректурні знаки для заміни літер і особливості їх застосування.
50. Коректурні знаки для заміни слів і речень і способи їх застосування.
51. Коректурні знаки переставлення і особливості їх застосування.
52. Коректурні знаки для шрифтових виділень.
53. Коректурні знаки для виправлення технічних дефектів складання.
54. Типи і методи коректорського читання.
55. Коректурний відбиток. Види коректурних відбитків.
56. Вимоги до коректурних відбитків.
57. Верстка. Види верстки.
58. Видавнича діяльність товариства «Просвіта».
59. Книжкова справа в Україні до прийняття християнства.
60. Перші українські друкарні. Походження та освітній рівень українських друкарів.

Критерії оцінювання відповідей абітурієнтів

Оцінювання абітурієнтів здійснюється за 200-бальною шкалою. Абітурієнти відповідають на питання екзаменаційного білета. Рівень відповіді і бал на вступному екзамені залежатимуть від того, наскільки правильною, глибокою, логічно побудованою буде відповідь абітурієнта. Екзаменаційна комісія при оцінюванні відповіді виходитиме з таких характеристик:

Рівень	К-сть балів	Характер відповіді на теоретичні питання
Низький	100-123	Абітурієнт не усвідомлює змісту питань, тому його відповіді не конкретні, а далекі від запитань. Крім того, низький рівень визначається ще й тоді, коли не простежується логіки викладу у відповідях абітурієнта на поставлені запитання. Мова відповідей на запитання рясніє нелітературними формами.
Задовільний	124-149	Відповіді на питання білету мають фрагментарний характер, не системний характер. Абітурієнт поверхово володіє знаннями; його відповіді рясніють другорядними міркуваннями, що безпосередньо не стосуються запитань білета. Крім того, абітурієнт припускається логічних і мовних помилок.
Достатній	150-174	У відповідях на питання білету трапляються окремі неточності або помилки непринципового характеру. Абітурієнт демонструє розуміння матеріалу, вміння застосовувати теоретичні знання на практиці. У відповідях дотримана логіка викладу, мова відповіді літературна.
Високий	175-200	Абітурієнт дає повні і розгорнуті відповіді на питання білету, демонструє, де необхідно, теоретичні положення прикладами. Відповіді абітурієнта свідчать про розуміння матеріалу на рівні аналізу закономірностей матеріалу, характеризуються логікою викладу. Мова викладу літературна.

Голова фахової комісії

А.В. Висоцький